

VAD GÖR EN IMAM?

En heltäckande artikel baserad på sunnikällor

مَهَامُ الْإِمَامِ وَوَجِبَاتُهُ فِي الْفِقْهِ السُّنِّيِّ

Innehållsförteckning

1. Inledning - Vem är en Imam?
2. Imamens roll som bönledare (Salah)
3. Fredagsbönen och Khutbah (predikan)
4. Undervisning och religiös utbildning
5. Fatwa - Juridiska utlåtanden och vägledning
6. Imamens roll vid Nikah (islamiskt äktenskap)
7. Imamens roll vid Janazah (begravning)
8. Självvård och rådgivning
9. Dawah - Islams spridning och kallelse
10. Ledarskap och samhällsansvar
11. Imamens personliga egenskaper och krav
12. Imamens roll i muslimska minoritetssamhällen
13. Slutsats
14. Källförteckning

1. Inledning – Vem är en Imam?

Ordet "imam" (arabiska: إِمَامٌ, plural: أئِمَّةٌ) härstammar från roten أَمَّ (amma), som betyder "att leda", "att stå framför" eller "att vara ett föredöme". I islamisk terminologi syftar begreppet imam på den person som leder bönen och tjänar som en religiös, andlig och samhällelig ledare för ett muslimskt samfund.

Imamat – ämbetet som imam – är ett av islams mest centrala institutioner. Från de tidiga muslimska samfunden under Profeten Muhammads ﷺ tid och framåt har imamer spelat en avgörande roll för att bevara tron, vägleda troende, lösa juridiska frågor och stärka gemenskapen. Ibn Khaldun (d. 808 h/1406 e.Kr.) beskriver i sin Muqaddima imamens roll som "en nödvändighet för att upprätthålla samhällets ordning och religionens kontinuitet".

Det är viktigt att skilja mellan tre användningar av termen imam i sunniislam:

- Bönledaren (imam al-salah) – den som leder gemensam bön i moskén.
- Moskéimamen – den religiösa ledaren för en specifik moské och dess församling.
- Den store imamen – historiska referensen till de fyra rättsskolorna grundare: Imam Abu Hanifa, Imam Malik, Imam al-Shafi'i och Imam Ahmad ibn Hanbal.

Denna artikel fokuserar på imamens konkreta uppgifter och plikter i det dagliga livet, baserat på Koranen, hadith-samlingarna, de klassiska rättsskolornas verk och samtida sunniislamisk lärdom.

2. Imamens roll som bönledare (Salah)

Den mest grundläggande och synliga uppgiften för en imam är att leda de fem dagliga bönerna (al-salawat al-khams) i moskén. Gemensam bön (salah al-jama'ah) är starkt betonad i islamisk lag och belönar den troende med tjugosju gånger mer än att be ensam.

صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضَلُ صَلَاةَ الْفَذِّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً

”Gemensam bön är överlägsen den ensamma bönen med tjugosju grader.”

— Sahih al-Bukhari, nr 645; Sahih Muslim, nr 650

2.1 Villkor för att vara imam (Shurut al-Imamah)

De klassiska juridiska verken – såsom al-Nawawi’s al-Majmu’, Ibn Qudama’s al-Mughni och Ibn Abidin’s Radd al-Muhtar – anger följande villkor för den som leder bönen:

- **Tro:** Muslim
- **Mogenhet:** Mentalt frisk och vuxen (baligh)
- **Kön:** Man vid obligatorisk bön med blandad församling
- **Korankunskap:** Korrekt recitation av al-Fatiha och tillräckliga delar av Koranen
- **Rituell renhet:** Fri från tillstånd som ogiltigförklarar bönen (hadath)
- **Karaktär:** Rättskaffens (la fisq al-zahir – ingen uppenbar synd)

Imam al-Nawawi (d. 676 h) skriver i Rawdat al-Talibin: ”Den bäst lämpade för imamat är den mest erfarne i Korankunskap, sedan den mest kunnige i fiqh, sedan den äldste.” Denna princip stöds av hadithen:

يَوْمَ الْقَوْمِ أَفْرُوهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ

”Den som leder folket i bön ska vara den bland dem som bäst kan recitera Allahs Bok.”

— Sahih Muslim, nr 673

2.2 Imamens ansvar under bönen

Under bönens genomförande har imamen ett antal specifika ansvar:

- Stå framför församlingen med ansiktet mot qiblah (Meckas riktning).
- Recitera Koranen tydligt och korrekt med tajwid (korrekt uttal).
- Anpassa bönens tempo – varken för snabbt eller för långsamt – så att alla i församlingen kan följa med bekvämt. Profeten ﷺ sade: ”Den av er som leder folk i bön, låt honom göra det kort, ty bland dem finns de sjuka, svaga och gamla.” (Sahih al-Bukhari, nr 703)

- Rätta sig om han gör fel, antingen av sig själv eller genom församlingens påminnelse (subhanallah för männen, handklapp för kvinnorna).
- Se till att suffa (leden) är raka och kompletta innan bönen påbörjas.

3. Fredagsbönen och Khutbah (predikan)

Fredagsbönen (Salat al-Jumu'ah) är en av imamens viktigaste och mest synliga uppgifter. Den är obligatorisk (fard) för varje fri, vuxen och frisk muslimsk man. Imamen leder fredagsbönen och håller khutbah (predikan) – vilket utgör ett unikt tillfälle att undervisa, vägleda och inspirera församlingen.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ

”O ni som tror! När kallelsen görs till bönen på fredagen, skynda er då till åminnelsen av Allah.”

— Koranen, Surat al-Jumu'ah (62:9)

3.1 Khutbahns struktur och innehåll

Enligt den islamiska juridiken (fiqh) – särskilt i shafi'itisk och hanbalitisk tradition – måste khutbahen innehålla följande grundläggande element (arkan al-khutbah):

- Hamd – lovprisning av Allah.
- Salawat – välsignelse över Profeten Muhammad ﷺ.
- Tilawah – recitation av minst en vers från Koranen.
- Tazkiyyah – uppmaning till taqwa (gudsfruktan) och rättfärdighet.
- Du'a – bön för de troende, i den andra delen av khutbahen.

Ibn al-Qayyim (d. 751 h) beskriver i Zad al-Ma'ad hur Profeten ﷺ höll sina predikningar: ”Hans predikningar var kortfattade men innehållsrika, hans ord träffade hjärtat. Han rörde sällan sitt ämne utan att det hade praktisk relevans för församlingen.”

3.2 Imamens pedagogiska ansvar i khutbahen

Imamen förväntas anpassa sina predikningar till församlingens behov och aktuella frågor. Klassiska lärda som al-Ghazali (d. 505 h) betonar i Ihya Ulum al-Din att imamen inte enbart ska repetera texterna utan aktivt tillämpa dem på sin församlings situation. Predikningarna bör:

- Grunda sig i Koranen och autentiska hadither.
- Vara relevanta för de sociala, moraliska och andliga utmaningar församlingen möter.
- Undvika politik som splittrar, men adressera orättvisor och moraliska förfall.
- Hållas på ett språk som församlingen förstår.

4. Undervisning och religiös utbildning (Ta'lim)

En central roll för imamen är att vara lärare och kunskapsbärare. Islam betonar starkt vikten av kunskap ('ilm), och Profeten ﷺ sade:

خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ

”Den bäste bland er är den som lär sig Koranen och lär ut den.”

— Sahih al-Bukhari, nr 5027

مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا، سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ

”Den som vandrar en väg i sökandet efter kunskap – Allah kommer att göra det lätt för honom att nå paradiset.”

— Sahih Muslim, nr 2699

4.1 Undervisningsområden

Imamens undervisning täcker vanligen följande ämnen:

- Koranrecitation och tajwid (korrekt uttal och recitation av Koranen).
- Tafsir – tolkning och förklaring av Koranens verser.
- Hadithvetenskap – genomgång av Profetens ﷺ utsagor och

handlingar.

- Fiqh – islamisk rättslära och praktiska religiösa regler.
- Aqidah – trons grunder och islamisk teologi enligt sunni (Ash'ari/Maturidi-skolan).
- Islamisk historia och sira (Profetens ﷺ levnadsbeskrivning).
- Akhlaq – islamisk etik och moralfilosofi.
- Islamisk uppfostran för barn och ungdomar (tarbiyah).

4.2 Undervisningens former

Imamen bedriver undervisning i varierande former beroende på möjligheter och behov:

- Halaqah – studiecirkel i moskén, ofta efter fajr eller maghrib.
- Korankurser för barn och vuxna.
- Islamiska helgskolor och sommarläger.
- Onlineföreläsningar och digitala plattformar (i modern tid).
- Privata studiesessioner och mentorskap.

Ibn Taymiyyah (d. 728 h) betonar i Majmu' al-Fatawa att imamens plikt att undervisa är ett kollektivt samhällsansvar (fard kifayah), men att han personligen är skyldig att säkerställa att det faktiskt sker i hans befolkning.

5. Fatwa – Juridiska utlåtanden och vägledning

En viktig uppgift för en imam med tillräcklig juridisk kunskap är att utfärda fatawa (singular: fatwa) – islamiska rättsliga utlåtanden som svarar på frågor om vad som är tillåtet (halal) eller förbjudet (haram) i ett givet sammanhang. Profeten ﷺ sade:

الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ

”Det tillåtna är tydligt och det förbjudna är tydligt, och däremellan finns tvetydiga frågor.”

— Sahih al-Bukhari, nr 52; Sahih Muslim, nr 1599

5.1 Imamens mufti-roll

Imamen fungerar ofta som lokal mufti för sin församling – han besvarar frågor om:

- Rituell renlighet (taharah) och böneregleringar.
- Fastebrytning och regler för Ramadan.
- Zakat – beräkning, mottagare och betalningstider.
- Halal och haram i mat, dryck, affärsverksamhet och vardagsliv.
- Familjerätt – äktenskap, skilsmässa, arv.
- Etiska frågor i modern kontext – medicinsk etik, finansiella produkter, etc.

5.2 Metodologi och ansvar

En kompetent imam baserar sina utlåtanden på islams primära källor: Koranen, Sunna, ijma' (konsensus bland lärda) och qiyas (analogiskt resonemang). Al-Shatibi (d. 790 h) skriver i al-Muwafaqat att den lärde måste balansera textuell strikthet med maqasid al-shari'ah – islams övergripande mål och syften, som att bevara liv, intellekt, religion, familj och egendom.

Om imamen saknar tillräcklig kunskap för att svara på en fråga, är det obligatoriskt att säga "jag vet inte" (la adri) och hänvisa till en mer kunnig lärda. Imam Malik (d. 179 h) ska ha sagt: "'La adri' (jag vet inte) är hälften av kunskapen."

6. Imamens roll vid Nikah (islamiskt äktenskap)

Äktenskapsceremonin (nikah) är en av de viktigaste juridiska och andliga händelserna i en muslimsk persons liv. Imamen spelar en central roll i genomförandet av denna ritual.

النِّكَاحُ مِنْ سُنَّتِي، فَمَنْ لَمْ يَعْمَلْ بِسُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي

"Äktenskapet är en del av min sunna; den som inte följer min sunna tillhör inte mig."

— Ibn Majah, nr 1846 – autentisk enligt al-Albani

6.1 Imamens uppgifter vid nikah

- Kontrollera att alla villkor för ett giltigt äktenskap är uppfyllda: wali (förmyndare), mahr (brudgåva), vittnen, och båda parternas samtycke.
- Läsa khutbat al-nikah (äktenskapspredikan) med Koranverser om äktenskapets helighet.
- Formellt bekräfta äktenskapserbjudandet (ijab) och acceptansen (qabul).
- Underteckna och registrera äktenskapsdokumentet.
- Ge råd och vägledning till brudparet om islamiskt äktenskap och familjeliv.
- Leda du'a (bön) för brudparets välsignelse och lycka.

Imam al-Nawawi skriver i al-Majmu': "Imamen ska säkerställa att ingen tvingas in i äktenskapet mot sin vilja, och att alla islamiska villkor är strikt uppfyllda."

7. Imamens roll vid Janazah (begravning)

Hanteringen av de döda och genomförandet av begravningsritualer är en av imamens viktigaste och känsligaste plikter. Islam föreskriver specifika procedurer vid dödsfall, och imamen ansvarar för att dessa genomförs korrekt och värdigt.

أَسْرِعُوا بِالْجَنَازَةِ

"Skynda er med begravningen."

— Sahih al-Bukhari, nr 1315; Sahih Muslim, nr 944

7.1 Begravningsprocessens steg

Imamen leder och vägleder följande process:

- Ghusl al-mayyit – Rituell tvagning av den döde. Imamen vägleder familjen i det korrekta förfarandet.
- Takfin – Insvepning av den döde i vita kläder (kafan) enligt sunna.
- Salat al-janazah – Begravningsbönen, som imamen leder. Den består

av fyra takbierer (Allah Akbar), och innehåller recitation av al-Fatiha, välsignelse över Profeten ﷺ och du'a för den döde.

- Dafn – Begravning. Imamen leder processen och reciterar specifika du'a vid gravläggningen.
- Ta'ziyyah – Imamen tröstar de sörjande familjen och påminner dem om islams syn på döden och livet efter detta.

7.2 Andlig dimension

Ibn al-Qayyim skriver i Zad al-Ma'ad att imamens närvaro och ledarskap vid begravningen är en källa till tröst och lugn för de sörjande. Imamen påminner om att döden är en övergång, inte ett slut, och att varje muslim ska förbereda sig för mötet med Allah.

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ

"Varje själ ska smaka döden."

— Koranen, Surat al-Imran (3:185)

8. Själavård och rådgivning (Irshad wa Mawizah)

En imam fungerar som en andlig och pastoral rådgivare för sin församling. Människor vänder sig till imamen i livets svåra stunder – vid sjukdom, sorg, äktenskapsproblem, ekonomisk kris och andliga kriser. Detta kräver att imamen kombinerar islamisk kunskap med empati, visdom och tålamod.

الدِّينُ النَّصِيحَةُ

"Religionen är uppriktig rådgivning (nasiha)."

— Sahih Muslim, nr 55

8.1 Rådgivningens dimensioner

- Andlig rådgivning – hjälpa individer att stärka sin relation till Allah, övervinna synder och bibehålla istikhama (uthållighet på den raka vägen).

- Äktenskaps- och familjerådgivning – medla vid konflikter, vägleda om islamiska rättigheter och plikter i familjelivet.
- Ungdomsrådgivning – stötta unga muslimer i identitetsfrågor, relationer och livsval.
- Stöd vid psykisk ohälsa – identifiera behov och hänvisa till professionell hjälp när nödvändigt, kombinerat med andligt stöd.
- Krisintervention – vara tillgänglig för gemenskapen i nödlägen.

Al-Ghazali skriver i Ihya Ulum al-Din: ”Den lärde är som en läkare för själarna. Som en läkare diagnostiserar kroppens sjukdomar, diagnostiserar imamen hjärtats sjukdomar – girighet, avund, högmod – och ordinerar de andliga boten.”

9. Dawah – Islams spridning och kallelse (Da’wah ila Allah)

Dawah – att kalla människor till islam – är en plikt som åvilar alla muslimer, men imamen har ett särskilt ansvar som samhällets religiöse ledare.

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ

”Kalla till din Herres väg med visdom och goda ord.”

— Koranen, Surat al-Nahl (16:125)

9.1 Imamens dawah-arbete

- Interreligiös dialog – delta i möten med kristna, judiska och andra religiösa ledare för att bygga förståelse och respekt.
- Öppna moské-dagar – välkomna icke-muslimer för att lära känna islam och muslimska traditioner.
- Svar på islamofobiska påståenden och missuppfattningar i samhällsdebatten.
- Utbilda nykonvertiter (muallaf) och erbjuda stöd i deras islamiska praktik.
- Samarbeta med skolor och ungdomsorganisationer för att presentera islam på ett korrekt sätt.

Ibn al-Qayyim skriver i Miftah Dar al-Sa’adah att dawah kräver tre saker:

kunskap om vad man kallar till, visdom i hur man kallar, och tålamod med de reaktioner man möter.

10. Ledarskap och samhällsansvar

Imamen är inte enbart en religiös figur – han är en samhällsledare med ansvar för gemenskapens välmående på alla plan. Profeten ﷺ sade:

”Var och en av er är en herde och var och en av er är ansvarig för sin hjord.”

— Sahih al-Bukhari, nr 893; Sahih Muslim, nr 1829

10.1 Samhälleliga uppgifter

- Moskéadministration – hantera mosképrogrammet, ekonomin och faciliteterna.
- Socialt arbete – organisera hjälpprogram för fattiga, ensamstående föräldrar och nyanlända muslimer.
- Representera den muslimska gemenskapen gentemot myndigheter och media.
- Förebyggande arbete mot radikaliserings – identifiera extrema tendenser och erbjuda korrekta islamiska perspektiv.
- Utbilda om medborgarskap och rättigheter för muslimer som lever i icke-muslimska länder.
- Samla in och fördela zakat och sadaqah (frivilliga gåvor) till behövande.

10.2 Imamens roll som medlare

Imamen fungerar ofta som medlare i konflikter inom gemenskapen – familjetvister, grannskapskonflikter och inomislamiska meningsskiljaktigheter. Islam uppmuntrar till islah (förlikning) och imamen ska arbeta för enhet.

وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ

”Och försona er inbördes.”

— Koranen, Surat al-Anfal (8:1)

11. Imamens personliga egenskaper och krav (Sifat al-Imam)

De klassiska lärda betonar att imamen måste vara ett levande föredöme för sin församling. Allah (ﷻ) säger i Koranen:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

"I Allahs Sändebud har ni förvisso ett gott föredöme."

— Koranen, Surat al-Ahzab (33:21)

11.1 Nödvändiga egenskaper

- Taqwa (gudsfruktan) – levandegörande sin relation till Allah i alla aspekter av livet.
- Ilm (kunskap) – djup kunskap i Koranen, hadith, fiqh och islamisk teologi.
- Adl (rättvisa) – behandla alla lika oavsett status, ursprung eller nationalitet.
- Hilm (tålmod och mildhet) – inte brusa upp vid provokation, utan svara med visdom.
- Ikhlāq (karaktär) – ärlighet, pålitlighet och god moral i alla situationer.
- Hikmah (visdom) – förmågan att tillämpa kunskap i rätt kontext på rätt sätt.
- Tawadu' (ödmjukhet) – inte söka status eller prestige, utan tjäna Allah och Hans skapelse.

11.2 Imamens familjeliv

Imamens familjeliv är en spegel av hans ledarskap. Profeten ﷺ sade: "Den bäste bland er är den som är bäst mot sin familj" (Sunan at-Tirmidhi, nr 3895). Ibn Khaldun betonar att en imam vars familj inte respekterar honom kommer att ha svårt att vinna församlingens förtroende.

12. Imamens roll i muslimska minoritetssamhällen

I västerländska länder som Sverige bär imamen ett extra tungt ansvar. Han tjänar en minoritetsbefolkning som navigerar mellan sin islamiska identitet och sin integration i det svenska samhället. Ämnesområdet fiqh al-aqalliyat (rättslära för muslimska minoriteter) har utvecklats av moderna lärda som Shaykh Yusuf al-Qaradawi och Dr. Taha Jabir al-Alwani för att hantera dessa unika utmaningar.

12.1 Specifika utmaningar

- Identitetsfrågor – hjälpa unga muslimer att bygga en stark islamisk identitet som inte krockar med att vara aktiv samhällsmedborgare.
- Islamofobi – vägleda om hur man möter fördomar med visdom och värdighet.
- Islamisk familjerätt i sekulär kontext – hjälpa med äktenskap och skilsmässa som erkänns av både islamisk och civil lag.
- Religiösa semester och helgdagar – stötta muslimer i frågor om ledighet för Eid och Ramadan.
- Halal i allmänna institutioner – vägleda om mat, klädsel och bönetider på arbetsplatser och skolor.
- Integration utan assimilation – stödja muslimer att delta i samhället utan att ge upp sin islamiska identitet.

Al-Qaradawi skriver i *Fi Fiqh al-Aqalliyat al-Muslimah*: "Imamen i Väst måste vara som en brygga mellan två världar – representera islam med stolthet och klarhet, och representera sin gemenskap med respekt och engagemang inför det omgivande samhället."

13. Slutsats

Imamens roll är en av de mest mångfacetterade och krävande positionerna i ett muslimskt samfund. Han är bönledare, predikant, lärare, juridisk rådgivare, celebrant vid äktenskap och begravningar, själasörjare, samhällsledare och diplomat – allt i ett. Hans arbete sträcker sig från det heliga till det vardagliga, från den individuella andliga vägledningen till samhällelig representation.

Profeten Muhammad ﷺ var det ultimata exemplet på imamens roll. Han ledde bönen, undervisade Koranen, rättade folkets tvister, tröstade de sörjande, tog emot delegationer och vägledde sitt samhälle i varje aspekt av livet. Varje imam bör sträva efter att följa detta föredöme med de medel och möjligheter han har till sitt förfogande.

Imamat är inte ett yrke – det är ett kall. Det kräver livslångt lärande, outtröttlig tjänst och ett hjärta som alltid söker Allahs välbehag. Som Imam al-Nawawi påminner oss: ”Den lärde som verkar för folket utan att söka ersättning utom hos Allah – han är den sanne arvingen till Profeterna.”

إِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ

”De lärda är Profeternas arvingar.”

— Sunan Abu Dawud, nr 3641 – autentisk enligt al-Albani

14. Källförteckning

Primärkällor – Koran

- Al-Quran al-Karim – Surat al-Jumu’ah (62:9), Surat al-Nahl (16:125), Surat al-Ahzab (33:21), Surat al-Imran (3:185), Surat al-Anfal (8:1)

Primärkällor – Hadith

- Al-Bukhari, Muhammad ibn Ismail. Sahih al-Bukhari. (Hadith nr 52, 645, 703, 893, 1315, 5027)
- Muslim ibn al-Hajjaj. Sahih Muslim. (Hadith nr 55, 650, 673, 944, 1599, 1829, 2699)
- Abu Dawud, Sulayman. Sunan Abu Dawud. (Hadith nr 3641)
- at-Tirmidhi, Muhammad. Sunan at-Tirmidhi. (Hadith nr 3895)
- Ibn Majah, Muhammad. Sunan Ibn Majah. (Hadith nr 1846)

Klassiska verk

- Al-Nawawi, Yahya ibn Sharaf (d. 676 h). Al-Majmu’ Sharh al-Muhadhdhab.
- Al-Nawawi, Yahya ibn Sharaf. Rawdat al-Talibin.

- Ibn Qudama, Muwaffaq al-Din (d. 620 h). Al-Mughni.
- Ibn Abidin, Muhammad Amin (d. 1252 h). Radd al-Muhtar 'ala al-Durr al-Mukhtar.
- Ibn Taymiyyah, Ahmad (d. 728 h). Majmu' al-Fatawa.
- Ibn al-Qayyim, Muhammad (d. 751 h). Zad al-Ma'ad fi Hady Khayr al-Ibad.
- Ibn al-Qayyim, Muhammad. Miftah Dar al-Sa'adah.
- Al-Ghazali, Abu Hamid (d. 505 h). Ihya Ulum al-Din.
- Al-Shatibi, Ibrahim (d. 790 h). Al-Muwafaqat fi Usul al-Shari'ah.
- Ibn Khaldun, Abd al-Rahman (d. 808 h). Muqaddimat Ibn Khaldun.

Moderna verk

- Al-Qaradawi, Yusuf. Fi Fiqh al-Aqalliyat al-Muslimah.
- Al-Albani, Muhammad Nasir al-Din. Silsilat al-Ahadith al-Sahihah.
- Al-Alwani, Taha Jabir. Towards a Fiqh for Minorities.